

Bayer Zsolt: Elveszett tisztességek

2019 november 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [2](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ez a hír bökte ki az ember szemét kora reggel:

„A budapesti Katona József Színház vezetőségének tudomására jutott, hogy egy szerződéses munkatársa, több esetben is erkölcsi határokat átlépő módon viselkedett a színház dolgozóival – áll a színház hivatalos, Facebookon is megosztott közleményében. Miután az érintett felek írásban bejelentést tettek, a vezetőség vizsgálóbizottságot állított fel, amelynek munkáját külső szakértők is segítették. Az ügyben már döntés is született, az illető, aki nem megfelelően viselkedett a kollégáival, november 19-től nem léphet az intézmény területére, és értelemszerűen a továbbiakban nem tartanak igényt a munkájára.”

Érdekes. Nyilván ez az első reakció, aztán olvasod tovább, hogy hát akkor ki is az illető, aki elkövette napjaink legnagyobb és legmegbocsáthatatlanabb bűnét, vagyis erőszakoskodott/illetlenkedett kollégáival. S mivel menthetetlenül hímsoviniszták vagyunk, azonnal egy férfira gondolunk, mert mégis csak elképzelhetetlen, hogy egy nő zaklassa a kollégáit, és ebből balhé legyen, persze Robert Merle már évtizedekkel ezelőtt megírta a Védett férfiakat, amelyben többek között a kárműves csajok fütyülnek az állványzatról a sétáló pasik után, amikor ezt olvastuk, alig vártuk, hogy ilyen áldozattá váljunk.

De ez mellékes. A lényeg, hogy olvas az ember tovább, hogy hát akkor ki következik a #metoo buliban, melyik férfiről rántják most le könyörtelenül a leplet, kinek a karrierje ér véget, ki rághatja szegényében ökleit... De semmi. A Katona József Színház vezetősége és tagjai kiadták a fenti nyilatkozatot, és ezzel vége.

Nincsen név.

Hajlamos lenne azt gondolni az ember, hogy lám-lám, milyen finom, milyen illedelmes, milyen emberséges is ez a liberális kultuszhely, ez a Katona József Színház, elintézik házon belül a dolgot, csendben, felesleges botrányok és meghurcoltatások nélkül, egyszerre megválnak az illetlen/erőszakos/zaklató kollégától. Hajlamos ilyesmit gondolni az ember elsőre, csak hát, lenne itt egy kis bökkenő! Ez a liberális Mekka, ez a Katona József Színház pont az a közeg, ahonnan a #metoo elindult, ez pont az a közeg, ahonnan a legdörgedelmesebben szokott hangozni a liberális ítékezés mindenek és mindenki felett, ahol nincsen ám bocsánat „illiberális” bűnökre, s van-e illiberálisabb bűn, mint a zaklatás?

Ezért lesz hirtelen olyan furcsa és disszonáns ez a fantasztikus diszkréció.

Tessék mondani: ki dönti el és hol, hogy kinek a karrierjét, életét törjük derékba akár húsz-harminc éves, igazából soha, senki által nem ellenőrzött és főleg nem bizonyított zaklatási vádakkal, kinek a nevét hozzuk nyilvánosságra a legelső pillanatban, azután kinek az életét törjük szilánkosra, kinek az egész addigi életműve megy a szemétdombra, ki lesz pária mindörökké, s nemcsak a megvádolt, de mindenki, aki azután hajlandó még emberszámba venni őt, sőt még esetleg munkát is ad neki? Esetleg rá tetszettek ismerni a fentiekből valakire?

Esetleg Marton László ügye dereng fel a homályból?

Nyertek! Éppen rá gondoltam.

De muszáj megkérdeznem újra: ki döntötte el, hogy Marton László egy harmincéves ügy áldozata legyen, és nyilvános autodafé keretében végezzenek vele – a szó legszorosabb értelmében! –, és ki dönti el, hogy kit illet meg a halk, szelíd diszkréció? Ugyanazok hozzák meg ezeket a döntéseket, vagy mindenki másképp csinálja? És Marton László vajon hol vétett olyan nagyot, hogy nyilvánosan kellett kivégezni, és a Katona József ismeretlenkéje mit tud, amiért megilleti a hallgatás jótékony homálya?

És ami a legfontosabb: tisztességes ez így?

Mert tegyük fel egy pillanatra, hogy a Katona József Színház homályba burkolt zaklatója valóban elkövette azt, amivel vádolják. És – egyelőre – nincsen okunk feltételezni, hogy nem követte el, ugyanis „jelen idejének” tőnnek az események, nem azzal állt elő valaki, hogy harminc éve a művész úr ezt meg azt csinálta vele, de eddig nem mert megszólalni – ismerjük ezt.

De most nem erről van szó, hanem mostani történésekről, amelyeket – legalábbis ez derül ki a színház decens kis közleményéből – többen is megerősítettek a társulattól. Nos, ha tehát feltételezzük, hogy nem hamis vádakról van szó, akkor hogyan engedheti meg magának ez a hibátlanul liberális pedigrijű társaság, hogy nem mondja meg, kiről van szó? Ezek szerint túl nagy „falat” az illető, túl nagy libsi ikon – így aztán menjen, ahová akar és folytassa egy másik társulatnál azt, ami miatt a Katonából szép csendben, diszkrétan kirúgták!

Hadd kérdezzem meg újra: tisztességes ez így?

Válaszolok a társulat helyett: nem, ez így nem tisztességes. Hanem tisztességtelen. És tényleg jó lenne tudni, ki dönt ezekben az esetekben az emberek sorsáról. Ám addig is csak abban reménykedhetünk, hogy nem áll meg az idő, és fény derül majd az illetőre. Marton László elveszett tisztessége miatt is.

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
